

Парафіяльна листівка 104

V Неділя Великодня 18.05 - 25.05.2014

Розклад Богослужінь

Понеділок, Середа, П'ятниця – 8.⁰⁰ год.

Вівторок, Четвер, Субота – 18.⁰⁰ год.

Неділя: 25 травня 2014 р. **VI Неділя Великодня**

8.⁰⁰ год. - Розарій

8.³⁰ год. - Поклоніння Пресвятим Дарам

Св. Меса 9.⁰⁰ год.

11.⁰⁰ год.

Катехеза:

Субота: Дорослі – 11.⁰⁰ год.; діти – 16.⁰⁰ год.

Неділя: Молодь – після Св. Меси о 11.⁰⁰ год.

- травневих молебнів на честь Пречистої Діви Марії.
- протягом усього Великоднього часу, замість «Ангел Господній» молимося «Царице неба, радуйся».

Біблейський коментар на V Неділя Великодня

Прийдіть до нього, каменя живого. ... ай самі віддайтеся, мов живе каміння, щоб з нього збудувати духовний дім. (1 Пт 2,4-5)

Улюблене дитя людське, прийди до Мене. Я Ісус Христос, «камінь живий, Богом вибраний, дорогий», але «людьми відкинутий» (1 Пт 2,4). Я завжди готовий взяти тебе в Свої обійми, щоб і ти був Моїм «живим каменем». Я вибрав тебе і вдихнув у тебе нове життя. Ти для Мене дорожчий за всі діаманти і золото світу. Розумію, що ти переживаєш зараз, адже знаю, як це боляче, коли обточують твої грані, шліфують зазубрини, видаляють плями. «Живі камені», які Я створив, відкинули мене. Але Я є наріжним Каменем у чудовому Задумі Небесного Отця. Прийди до Мене.

Я зробив тебе живим каменем, дозволяю осінити тебе вогнем Святого Духа. Дай Мені з'єднати тебе з твоїми братами і сестрами, зводячи з вас духовний дім, дозволяю тісно припасувати тебе до інших каменів Мого Дому. Ти призначений стати місцем перебування Моєї слави. Тому Я очищаю та шліфую тебе.

Дозволь Мені довести до кінця цю справу, щоб ти добре вписався в готову конструкцію. Я хочу зробити тебе віддзеркаленням Моєї слави, любові та милосердя для твоїх братів і сестер.

Я поклав тебе, Мій дорогоцінний каменю, саме там, де ти зараз перебуваєш. У тебе є своя місія в планах Головного Зодчого. Якщо ти довіришся Мені, Наріжному Каменю, то зможеш розповідати світові, як Я покликав тебе з темряви у Моє світло, як Я тебе відшліфував, щоб крізь тебе засяяло Сонце істини. Звіщай усім, що вони так само люблені Мною, як ти. Одного разу хтось розповів тобі про Мене. Ти спирався на його плечі. Тепер ті, кого ти приведеш до істини, триматимуться твого плеча. Так твориться Мій Дім.

«Господи, дякую Тобі за те, що створив мене живим каменем для творення

здається, що вони вже не страждають. Емоційна огрублість призводить до того, що вони перестають відчувати біль, і в цьому їх трагедія. "Лише людина без душі не в змозі відчувати нанесену образу" (Вільям Шекспір). Часто подібні люди ховаються під маскою "сильної особистості" і навіть дивляться на інших з деякою зневагою. Але прощення дається їм вкрай нелегко, тому що воно вимагає повернення до всіх ран, у тому числі і "старих", на яких побудована ціла методика зовнішньої емоційної бездушності, самозахисту, а, можливо, навіть цинізму. Однак прощення - це єдиний вихід з подібної ситуації. Тим більше, що частіш за все ці люди не усвідомлюють, наскільки сильно ранять ближніх не лише словами, але і своїм способом життя. Більшою чи меншою мірою наше прощення необхідне всім, у тому числі і тим, хто понад усе нас любить, оскільки вони - всього лише люди, і їх любов має чіткі межі.

Звернення Всеукраїнської Ради Церков і релігійних організацій до народу України щодо виборів Президента України

Шановні співгромадяни!

Українська держава сьогодні переживає кардинальні зміни: попри численні виклики наше суспільство отримало унікальний шанс будувати власне майбутнє на демократичних засадах, долаючи власну байдужість та поборюючи корупційну спадщину.

Після багатотисячних протестів на Майдані Незалежності у Києві та в багатьох містах по всій Україні проти свавілля та безкарності влади, репресій та утисків громадянських прав, знову лише Український народ отримав право визначити подальшу долю нашої держави. І це право може бути реалізоване, насамперед, під час прямих і всенародних виборів Президента України.

Закликаємо кожного виконати свій громадянський обов'язок – прийти 25 травня 2014 року на свою виборчу дільницю та взяти участь в обранні нового Глави Української держави!

У цей день у такий спосіб кожен з нас може захистити Україну та потурбуватися про її безпеку та мир, оскільки наша держава потребує всенародного обраного Президента України з визначеною Конституцією повнотою державної влади та кредитом суспільної довіри.

З огляду на це, категорично неприйнятним є перешкоджання цьому мирному процесу з будь-якого приводу. Хто так чинитиме, підпадатиме під важку провину перед Богом і перед українським народом.

Нехай кожен, усвідомлюючи свою відповідальність перед Богом, законом та прийдешніми поколіннями, голосує чесно та розсудливо, не продаючи свій голос і свою Вітчизну за примарні обіцянки чи підступні дари.

Так само і кандидати, і всі політичні сили, і органи державної влади повинні не допускати брудної агітації та підкупів, застосування адміністративного ресурсу та маніпуляцій у ЗМІ, фальшування голосування та підрахунку його результатів. Лише чесні та прозорі вибори гарантуватимуть повноту довіри українського суспільства та міжнародної спільноти до нового Президента України, що вкрай потрібно для подолання викликів сьогодення.

У ці дні кожній віруючій людині особливо важливо підносити щоденні молитви за чесний та законний виборчий процес, за мир у нашій державі, цілісність та суверенітет України!

Свого Дому! Допоможи мені залучити до Тебе якнайбільше людей.»

Пройти через тріє дверей

Щоб пізнати Ісуса Христа, не вистачить вивчати інформацію про Нього, але необхідно молитися до Нього серцем, жити Ним і наслідувати Його. Для цього необхідно читати Святе Письмо, яке дуже часто в нашому домі вкрите пилом, оскільки дуже рідко беремо його до рук.

Роздумуючи над євангельським уривком, в якому Христос стверджує, що Він є Дорогою, Істиною та Життям, маємо зрозуміти, що пізнати Спасителя є найважливішим завданням у нашому житті. Але, як ми можемо дійти до цього пізнання? Дехто міг би відповісти, що для пізнання Господа Ісуса необхідно досліджувати інформацію про Нього. І це правда, потрібно вивчати факти про нашого Спасителя, проте цього не досить для того, щоб Його пізнати. Вже на початку життя Церкви були особи, що потрапляли в цю пастку. Читаючи Святе Письмо, люди прагнули зрозуміти Ісуса виключно своїм людським розумом і це приводило до появи різних ересей.

Існує тріє дверей, переходячи через які, особа доходить до правдивого пізнання Ісуса Христа. Перші двері – це молитва. Навчання без молитви нічому не послужить. Великі теологи займалися богослів'ям на колінах – бо без молитви неможливо дійти до справжнього пізнання Ісуса Христа. Другими дверима - є життя Ісусом. Недостатньо лише молитись, потрібно мати радість від богослужіння, радість від життя Ісусом у Святих Таїнствах, бо саме в них Він дає нам життя, дає силу, дає підтримку, дає єдність, дає місію. Без життя Святими Таїнствами, не зможемо дійти до пізнання Ісуса. А третіми дверима - є наслідування Спасителя. Досить важливою допомогою на шляху пізнання Ісуса Христа - є Біблія. Слід взяти до рук Святе Письмо, заглибитись у те, що Ісус робив, чого навчав, яким було Його життя, що Він говорив і намагались Його наслідувати. У ній ми зможемо знайти приклади, як наслідувати Його.

«Ввійти через ці тріє дверей – означає увійти у Таїнство Ісуса». А якщо ми здатні увійти у Його Таїнство, то можемо Його пізнати. Не потрібно боятись увійти у це Таїнство, бо тоді зможемо знайти шлях до правди і життя.

Довіряти любові Бога

Крихкість фізичну супроводжує крихкість психічна і емоційна. Відсутність любові і згоди в сім'ї наносить глибокі травми дитині. Чим менше люблять один одного батьки, тим болючіше зранена дитина. Ситуація в сім'ї - це лише один з багатьох чинників, що ранять душу людини. Травмуючим може стати оточення однолітків або будь-яке інше оточення, в якому вона знаходиться. Біль, отриманий у далекому минулому, особливо в дитинстві, приводить до глибоких душевних ран, а ті, у свою чергу, в значній мірі впливають на весь спосіб мислення, самооцінку і взаємини з іншими людьми. Зранений сам здатний ранити, образений може образити, а принижений - у відповідь принизити.

Взаємне нанесення «ударів» зазвичай не є наслідком злої волі або етичної зіпсованості людини. Найчастіше це відбувається не зі злого умислу. Людина ранить іншого, бо і сама була зранена. Саме тому, що ми всі настільки глибоко зранені, нам

необхідно пробачити тих, що образили нас, і попросити пробачення в образених. Лише прощення розриває замкнуте коло взаємного болю.

Що означає довіряти любові Бога

Для того, щоб прохання про прощення наших гріхів було щирим, йому повинне передувати наше пробачення інших людей.

Це парадоксально, але можна сказати, що Бог «першим» просить вибачення за те, що вкинув нас у сувору дійсність земного життя, не запитавши нашої згоди. Тому ланкою, яка відновлює зв'язок з Богом, буде наше «пробачення» Йому «зухвалості» створення вільних істот, які могли зловжити і дійсно зловжили своєю свободою. Йдеться про віру в те, що Бог створив людину з любові і для життя в любові.

Ми можемо приймати наше крихке і надломлене життя з радістю і спокоєм духу лише тоді, коли віримо в любов Бога не зважаючи на всі свої рани.

Далі, після бунту людини, Бог не «ухиляється від відповідальності» за акт свободи. Втілення Сина - це ніби «продовження» Божої сміливості і любові. Не зважаючи на те, що завинила людина. Господь Бог в своєму Божественному упокоренні першим(!!!) просить людину, яка збунтувалася, довіритися любові всупереч тим гірким наслідкам гріха, які людина сама наклікала на себе. Для того, щоб збудити цю довіру, Богочоловік стає беззахисним, знедоленим і зраним. Так стає очевидним Його прохання повірити в Божественну любов. Людина, колись обернувши в зло власну свободу, тепер зловжила беззахисністю Бога і розіпнула Його. Богочоловік був уражений якнайглибшою раною зі всіх можливих.

Бог краще за всіх нас знає, що означає простити. Перш, ніж заповідати нам пробачення. Він Сам явив його приклад. Розп'ятий Ісус - найбільше, сповнене драматизму благання Бога до людини про довіру безумовній любові.

Що означає пробачити ближнім

"І прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим". Наше пробачення ближнім є для Бога "мірилом" того пробачення, яке Він хоче дати нам. Це дивно, але тут Бог "наслідує" людину. Він прощає так, як прощає вона. Часом прощення ближнім не дається природно і легко, йому повинне передувати усвідомлення власних ран, отриманих від інших людей. Найчастіше такі рани, хоча, можливо, "забуті" або "зариті в глибини підсвідомості", дійсно є. Якщо ми хочемо пробачити нашим кривдникам "справи давні", то зобов'язані повернутися до тих старих ран, від котрих прагнули втекти протягом всього життя. Прощення настільки важке тому, що воно пов'язане з дотиком до хворих місць. Чи можна прощати, не торкаючись до ран?

Якщо говорити чесно, то ні. Таке безболісне пробачення буде видимим. Воно не вилікує людини, не дасть її серцю бажаного спокою, не принесе емоційної і душевної рівноваги. Глибина пробачення виходить з глибини одержаних ран. Ісус Розп'ятий може дати нам повне прощення саме тому, що **Він** "поніс всі немочі наші".

Ми зневажливо відносимося до ран, які наносимо близьким саме тому, що зневажливо відносимося до своїх ран, отриманих від них. Якщо ми не відчуваємо ударів, то будемо не в змозі відчувати ті удари, які наносимо самі. У характері людей, глибоко зраних, легко можна виявити якусь нечуйність і навіть безсердечність. Їх стільки били, що одним ударом більше або менше - вже не має для них значення. Вони із зневагою відносяться до власних травм. За словами таких людей, їм